

The application of rice husk ash for silicagel adsorbent production

Strichalai KHUNTHON¹, Supin TANGWIWAT¹, Sophon ROENGSUMRAN²

¹Metallurgy and Materials Science Research Institute Chulalongkorn University, ²Chemical Department Faculty of Science Chulalongkorn University

Abstract

The X-Ray diffraction pattern shewed that silicon from this experiment is amorphous silicon with 99.91 ± 2% purity and 600 m²/g specific surface area. It can be used as stationary phase for Thin layer chromatography sodium silicate solution route is a way to separate silica from rice husk ash. By reflux the grinded rice lusk ash with sodium hydroxide solution, silica with 80% yield can be obtained. The advantages of this method compare with the method of purification of rice hulls with acid before ignition is that amorphons silica product from this method will be at higher purity and more suaface area.

This experiment in laboratory scale could be a route for silica production from rice husk in industrial scale. If it is possible, the import level of high purity silica can be reduced and also helps the negative balance trade.

ประยุกต์ของขี้เก้าแกลงต่อการผลิตซิลิกาเจลดูดความชื้น

ศรีจิต ชุมกุน¹, สุพิน ต่างวิวัฒน์¹, โสภณ เริงสำราญ²

¹สถาบันวิจัยโลหะและวัสดุ มหาวิทยาลัยสังฆภารี, ²ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสังฆภารี

บทคัดย่อ

ซิลิกาที่ได้จากการทดลองเป็นซิลิกาอสัมฐาน (Amorphous silica) โดยดูจากผลของ X-ray diffraction มีความบริสุทธิ์ 99.91 ± 2% พื้นที่ผิวจำเพาะประมาณ 600 m²/g ซึ่งใช้ในงาน Thin layer chromatography ได้ วิธีการแยกซิลิกาจากขี้เก้าแกลงนั้นอาศัยหลักการแปรรูปของซิลิกาในขี้เก้าแกลงให้เป็น สารละลายโซเดียมซิลิกา โดยการใช้ขี้เก้าแกลงบดละเอียดหรือลักษณะคล้ายโซเดียมไฮดรอกไซด์ จะได้ซิลิกาประมาณร้อยละ 80 ของขี้เก้าแกลง ซึ่งข้อได้เปรียบของวิธีการนี้เมื่อเทียบกับวิธีการล้างแกลงข้าวด้วยกรดแล้ว นำไปเป่า คือจะได้ผลิตภัณฑ์ซิลิกาอสัมฐานที่มีความบริสุทธิ์ และพื้นที่ผิวสูงกว่า

ดังนั้นการทดลองในระดับห้องปฏิบัติการจะเป็นแนวทางสำหรับการผลิตซิลิกาจากขี้เก้าแกลงในระดับ อุตสาหกรรมได้ ซึ่งหากสามารถทำการผลิตในระดับอุตสาหกรรมได้จริง ก็จะเป็นการลดปริมาณการนำเข้าซิลิกาที่มี ความบริสุทธิ์สูงจากต่างประเทศและช่วยลดการขาดดุลการค้าได้เช่นกัน

คำนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมอาชีพส่วนใหญ่ของประชาชนประกอบอาชีพการเกษตร ดังนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้าวจะถูกผลิตขึ้นเป็นปริมาณมาก ซึ่งผลผลิตได้จากการสืบทอดความรู้ด้านข้าวคือ แกلن โรงสีข้าวบางแห่งก็จะนำ แกلنไปเผาเพื่อนำพลังงานความร้อนที่ได้ไปใช้ในการผลิตไฟฟ้าขึ้นในโรงงาน เมื่อเผาแกلنจะได้ขี้เถ้าแกلنประมาณร้อยละ 15 ของแกلنข้าวโดยน้ำหนัก ขี้เถ้าแกلنที่เกิดขึ้นจากการกระบวนการตั้งกล่าว่านี้มีชิลิกาเป็นองค์ประกอบบึงร้อยละ 95 นับว่าเป็นแหล่งวัตถุดินสำหรับการผลิตชิลิกาที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งนอกเหนือจากทรายปัจจุบันประเทศไทยมีการส่งขี้เถ้าไปขายยังต่างประเทศ เช่น เยอรมัน ญี่ปุ่น ฯลฯ ราคากลางๆ 4 บาท/ก.ก. แต่ถ้านำขี้เถ้าแกلنไปผ่านกระบวนการทางเคมี หรือโดยการเผาจะได้ชิลิกาที่มีความบริสุทธิ์สูงขึ้น และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นถึง 5 เท่าตัวเป็นอย่างน้อย ดังนั้นการทดลองในระดับห้องปฏิบัติการจะเป็นแนวทางสำหรับการผลิตชิลิกาจากขี้เถ้าแกلنในระดับอุตสาหกรรมได้

ซึ่งถ้าสามารถทำการผลิตในระดับอุตสาหกรรมได้จริง ก็จะเป็นการลดปริมาณการนำเข้าชิลิกาบริสุทธิ์จากต่างประเทศ และจากชิลิกาที่ได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่น ใช้เป็นตัวดูดซับ (Adsorbent) ใช้เป็นวัตถุดินในการผลิตชิลิกेट ชิลิกอน ชิลิกอนคาร์บอน และชิลิโคน

แกلنข้าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่างๆ มากน้อยเช่น ใช้ผสมอาหารสัตว์ ทำปุ๋ย และเชื้อเพลิง เป็นต้น ด้วยประโยชน์ต่างๆ มากน้อยของแกلنจึงมีการวิเคราะห์องค์ประกอบของแกلنข้าวพบว่า แกلنข้าวประกอบด้วยความชื้น ขี้เถ้า (ส่วนใหญ่เป็นชิลิกา) ลิกนิน เซลลูโลส เพนโตชาน โปรตีน และวิตามิน สารประกอบเหล่านี้อยู่ในรูปอินทรีย์สารประมาณร้อยละ 72 ของแกلنข้าวโดยน้ำหนัก ความแตกต่างขององค์ประกอบต่างๆ ในแกلنข้าวขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาของการปลูกข้าวด้วย

จากการสำรวจแกلنข้าวจากแหล่งต่างๆ ทั่วโลกสามารถสรุปองค์ประกอบต่างๆ เป็นค่าเฉลี่ยไว้ดังนี้ ขี้เถ้า 20% (ในขี้เถ้ามีชิลิกา ประมาณ 95%) ลิกนิน 22% เซลลูโลส 38% เพนโตชาน 18% และอินทรีย์สารอื่นๆ 2% ปริมาณความชื้น 9% เมื่อความชื้นในอากาศประมาณ 50%¹

ขี้เถ้าแกلنมีชิลิกาเป็นองค์ประกอบอยู่สูงดังนั้น จึงมีงานวิจัยที่พยายามนำเอาระดับต่ำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมไม่ว่าจะเป็นการเตรียมชิลิกาบริสุทธิ์จากแกلنข้าวด้วยวิธีการเผาและล้างด้วยกรด² หรือการเตรียมและศึกษาคุณสมบัติของชิลิกาจากแกلنข้าวโดยการเผาแกلنข้าวที่อุณหภูมิระหว่าง 400–1500 °C³ ส่วนในกรณีของการใช้ขี้เถ้าแกلنเพื่อเตรียมเป็นชิลิกาน์พบว่า มีการทดลองเตรียมชิลิกาเจลจากขี้เถ้าแกلنเพื่อใช้ในงานโครมาТОกราฟี โดยการรีฟลักช์ขี้เถ้าแกلنกับสารละลายด่าง⁴ นอกจากนี้ยังมีรายงานวิจัยทางด้านนี้ในประเทศไทยด้วยเช่นกันคือ การเตรียม และศึกษาคุณลักษณะของชิลิกาคุณภาพสูงจากแกلن⁵

นอกจากประโยชน์ทางตรงที่ได้จากการแยกชิลิกาบริสุทธิ์จากแกلنข้าวและขี้เถ้าแกلنแล้วยังสามารถใช้เป็นวัตถุดินในการผลิตสารอื่นๆ เช่น ใช้ในการเตรียมโซเดียมชิลิกेट โดยการนำขี้เถ้าแกلنผสมกับโซเดียมไฮดรอกไซด์และนำไปในหม้อนึ่งความดันที่อุณหภูมิ 100–225 °C เป็นเวลา 0.5–5.0 ชั่วโมง⁶ หรือใช้เตรียมชิลิกอนซึ่งมีวิธีเตรียมได้หลายวิธี เช่น วิธีแรก เปาแกلنข้าวที่ 300 °C ล้างด้วยกรดหลังจากนำไปทำปฏิกิริยา กับแมกนีเซียม และแมกนีเซียมออกไซด์ วิธีที่สอง โดยการเผาแกلنข้าวที่อุณหภูมิมากกว่า 800 °C ล้างด้วยกรดแล้วนำชิลิกาที่ได้ไปเผากับคาร์บอน⁷ วิธีที่สาม เป็นการเตรียม Polycrystalline silicon โดยใช้ขี้เถ้าแกلنทำปฏิกิริยารดักขั้นกับแมกนีเซียม⁸

นอกจากนี้ยังสามารถใช้เตรียมชิลิกอนในไตรด์โดยการเผาแกลบข้าวที่อุณหภูมิ $1260 - 1450^{\circ}\text{C}$ ภายใต้บรรยากาศที่มีไนโตรเจน 95% และไฮโดรเจน 5%¹⁰ หรือใช้เตรียมแคลเซียมชิลิกเกตโดยการทำการทำปฏิกิริยาระหว่างขี้เมาแกลบกับแคลเซียมไฮดรอกไซด์¹¹ หรือใช้สังเคราะห์ ZSM-5 Zeolite โดยใช้ชิลิกาเจลจากขี้เมาแกลบ¹²

ในส่วนของการตรวจสอบคุณสมบัติของชิลิกาจากขี้เมาแกลบมีการตรวจสอบทั้งองค์ประกอบด้วยวิธีทางเคมี วัฏจักรที่อุณหภูมิต่างๆ โดยใช้เทคนิค X-ray diffraction และการเปลี่ยนแปลงทางอุณหภูมิโดยการวิเคราะห์ด้วย TG DTG และ DTA¹³

แกลบข้าวมีองค์ประกอบพื้นฐานอยู่ 3 ส่วนคือ ชิลิกาโลหะออกไซด์ และสารประกอบอินทรีย์ ซึ่งการเตรียมชิลิกาให้มีความบริสุทธิ์สูงนั้นสามารถทำได้ โดยการกำจัดโลหะออกไซด์ และสารประกอบอินทรีย์ออกจากชิลิกาให้ได้มากที่สุด ซึ่งจากรายงานการวิจัยที่ผ่านมาในอดีตการกำจัดออกไซด์ออกจากแกลบทำได้โดยการล้างแกลบด้วยกรดจากนั้นจึงนำแกลบที่ล้างด้วยกรดแล้วไปเผาเพื่อกำจัดสารประกอบอินทรีย์โดยการเผาจะทำที่อุณหภูมิและเวลาที่ทำให้สารประกอบอินทรีย์ในแกลบเปลี่ยนเป็นคาร์บอนไดออกไซด์ทั้งหมด

สำหรับงานวิจัยครั้มนี้สารตั้งต้นที่ใช้คือ ขี้เมาแกลบซึ่งหมายถึงสิ่งที่เหลือจากการเผาแกลบข้าว โดยการเห็นน้ำสารอินทรีย์ทั้งหมดในแกลบข้าวจะถูกเผาจนเป็นคาร์บอนดังนั้นขี้เมาแกลบจึงมีคาร์บอนปันเปื้อนอยู่กับชิลิกาเนื่องจากเป็นแกลบที่ถูกเผาเพื่อนำพลังงานความร้อนที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในโรงงาน ดังนั้นการวิจัยในครั้มนี้จะไม่ใช้วิธีการเข่นเดียวกับการเตรียมชิลิกาจากแกลบคือ วิธีการล้างแกลบด้วยกรดแล้วนำแกลบไปเผาเพื่อให้ได้ชิลิกา แต่จะใช้วิธีทางเคมีซึ่งเป็นอีกแนวทางที่น่าสนใจในการศึกษาถึงชิลิกาที่ได้จากการดึงกล่าวโดยมีกระบวนการการดังนี้

ขี้เมาแกลบ \Rightarrow สารละลายโซเดียมชิลิกเกต \Rightarrow ชิลิกาเจล

วิธีการทดลอง

ทำการตรวจสอบองค์ประกอบของขี้เมาแกลบได้แก่ ปรมาณิวาร์บอน ชิลิกาและออกไซด์ต่างๆ ซึ่งเป็นการตรวจสอบทางเคมี อุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้ ได้แก่ Platinum Crucible, Platinum tong, กระชัลฟลูอิค (H_2SO_4 , Riedel-de Haen Laboratory grade), กระดิไฮโดรฟลูอิค (HF 40% Merck Laboratory grade) ทดลองหาสภาพะที่ดีที่สุดสำหรับการแยกชิลิกาจากขี้เมาแกลบ โดยดูจากร้อยละของผลิตภัณฑ์ที่ได้เป็นเกลท์ โดยการเปลี่ยนปริมาณความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ใช้สารเคมีที่ใช้โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH Commercial grade) กระชัลฟลูอิค (H_2SO_4 , Reidel-de Haen Laboratory grade) และโมโนเนียไฮดรอกไซด์ (NH_4OH Fluka Laboratory grade) ซึ่งใช้โซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ความเข้มข้น 5, 10, 15, 20 และ 25 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ และเวลาในการรีฟลักช์ตั้งแต่ 1, 2, 3 และ 4 ชม. ตามลำดับ เปรียบเทียบร้อยละของชิลิกาเจลที่ได้เมื่อความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์และเวลาที่ใช้ในการรีฟลักช์เปลี่ยนไป นอกจากนั้นยังตรวจสอบคุณลักษณะของชิลิกาเจลที่ได้ ได้แก่ องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์โดยใช้วิธีเดียวกับการทดลองทางคุณภาพของขี้เมาแกลบ

วัดการกระจายตัวของขนาดอนุภาค วิเคราะห์ด้วยเครื่อง Particle size analyzer ของ Micromeritics รุ่น Sedigraph 5100 วัดพื้นที่ผิวจำเพาะวิเคราะห์ด้วยวิธี BET ด้วยเครื่องของ Micromeritics รุ่น Flowsorb 2300 วิเคราะห์วัฏจักร วิเคราะห์ด้วยเครื่อง X-ray diffraction ของ Philip รุ่น X's pert และทดสอบความสามารถในการดูดซึมสารเมื่อใช้เป็นตัวดูดซับสำหรับงานกิลเลเยอร์ โคมากโตกราฟฟี่ โดยเปรียบเทียบค่า R_f ของชิลิกาเจลที่แยกได้กับค่า R_f ของชิลิกาเจล TLC grade ของ Merck

ผลการทดสอบ

1. องค์ประกอบของขี้เถ้าแกลบ

ตารางที่ 1. แสดงองค์ประกอบของขี้เถ้าแกลบที่ถูกใช้เป็นสารตั้งต้น

องค์ประกอบ	%
SiO ₂	88.28
moisture	1.143
C	6.004
K ₂ O	3.3
CaO	2.54
MnO ₂	0.225
Fe ₂ O ₃	0.049
MgO	0.27
Na ₂ O	0.134
ZnO	0.005
CuO	0.01
อื่นๆ	0.04

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าสิ่งที่เจือปนอยู่ในชิลิกาคือ คาร์บอนและออกไซด์ของโลหะต่างๆ โดยเป็น
คาร์บอนถึงร้อยละ 6 ส่วน ที่เหลือจะเป็นโลหะออกไซด์และความชื้นประมาณร้อยละ 5

2. สภาวะที่เหมาะสม

2.1 ปริมาณ NaOH ที่ใช้

ตารางที่ 2. แสดงผลที่เกิดจากการใช้สารละลายน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์ที่ความเข้มข้นต่างๆ

ครั้งที่	ขี้เถ้าแกลบ (g)	NaOH (%)	รีฟลักซ์ (ชั่วโมง)	น้ำหนักตะกอน (g)	น้ำหนักชิลิกา (g)	ร้อยละ ของชิลิกาที่ได้
1	25	5	2	8.83	15.12	60.48
2	25	7.5	2	4.61	19.24	76.96
3	25	10	2	3.79	20.46	81.84
4	25	12.5	2	3.38	20.60	82.40

จากตารางที่ 2. พบว่าเมื่อใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ความเข้มข้น 10% และ 12.5% จะให้ผลร้อยละของชิลิกามากกว่า 80 และที่มีระดับความเข้มข้นโซเดียมไฮดรอกไซด์ทั้งสองนั้นจะใช้ผลร้อยละของชิลิกามีเม่แตกต่างกันมาก ดังนั้นการทดลองขึ้นต่อไปจึงเลือกใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ความเข้มข้นเท่ากัน 10

2.2 เวลาที่ใช้

ตารางที่ 3. แสดงผลที่เกิดจากการใช้ระยะเวลาที่ไม่เท่ากันในการรีฟลักซ์

ครั้งที่	ขี้เถ้าแกลบ (g)	NaOH (%)	รีฟลักซ์ (ชั่วโมง)	น้ำหนักตะกรอน (g)	น้ำหนักชิลิกา (g)	ร้อยละของชิลิกาที่ได้
1	25	10	1	5.90	17.38	69.52
2	25	10	2	5.40	18.17	72.68
3	25	10	3	3.92	20.50	82.00
4	25	10	4	3.80	20.88	83.52

จากตารางที่ 3. พบว่าการเพิ่มเวลาในการรีฟลักซ์มีผลทำให้ปริมาณชิลิกาที่ได้เพิ่มขึ้นระยะเวลาที่ให้ชิลิกามากกว่าร้อยละ 80 คือ การรีฟลักซ์ที่ระยะเวลาที่มากกว่า 3 ชั่วโมง และจากผลการทดลองระยะเวลา 3 และ 4 ชั่วโมงนั้น ให้ปริมาณชิลิกาที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นสภาวะที่ดีที่สุดสำหรับการทดลองในครั้งนี้คือ การรีฟลักซ์ขี้เถ้าแกลบ 25 กรัม กับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 10% เป็นเวลา 3 ชั่วโมง

ตารางที่ 4. แสดงผลการแยกชิลิกาจากขี้เถ้าแกลบภายใต้สภาวะที่ดีที่สุด

ครั้งที่	ขี้เถ้าแกลบ (g)	NaOH (%)	รีฟลักซ์ (ชั่วโมง)	น้ำหนักตะกรอน (g)	น้ำหนักชิลิกา (g)	ร้อยละของชิลิกาที่ได้
1	25	10	3	3.92	20.50	82.00
2	25	10	3	3.43	20.20	80.80
3	25	10	3	3.79	20.34	81.36
เฉลี่ย					81.39	

จากตารางที่ 4 เพื่อกำการทดลองแยกชิลิกาจากขี้เถ้าแกลบภายใต้สภาวะที่ดีที่สุด 3 ครั้ง ให้ร้อยละของชิลิกามากกว่าร้อยละ 80 และค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 81.39

ตารางที่ 5. แสดงผลการแยกชิลิกาจากขี้เถ้าแกลบที่ไม่ได้บดภายใต้สภาวะที่ดีที่สุด

ครั้งที่	ขี้เถ้าแกลบ (g)	NaOH (%)	รีฟลักซ์ (ชั่วโมง)	น้ำหนักตะกอน (g)	น้ำหนักชิลิกา (g)	ร้อยละ [*] ของชิลิกาที่ได้
1	25	10	3	9.23	15	60
2	25	10	3	9.30	16	64
3	25	10	3	9.06	14.86	59.44
เฉลี่ย						61.15

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าขี้เถ้าที่ไม่ได้บดให้ร้อยละของชิลิกาที่ได้ต่ำกว่าของขี้เถ้าแกลบที่บดแล้วมาก ทั้งนี้เนื่องจากขี้เถ้าแกลบที่บดแล้วมีพื้นที่ผิวสูงกว่า ดังนั้นโอกาสที่ชิลิกาในขี้เถ้าแกลบจะเข้าทำปฏิกิริยากับโซเดียมไฮดรอกไซด์จึงมากกว่า ซึ่งในกรณีที่ต้องการให้ได้ชิลิกามากกว่าร้อยละ 80 จึงควรดูขี้เถ้าแกลบก่อน

3. การตรวจสอบคุณภาพคุณลักษณะของชิลิกาเจลที่ได้

3.1 องค์ประกอบของชิลิกา

ตารางที่ 6. แสดงความบริสุทธิ์ของชิลิกา

ครั้งที่	%yield	ร้อยละของความบริสุทธิ์
1	82.00	99.93
2	80.80	99.87
3	81.36	99.93
ค่าเฉลี่ย		99.91
ค่าความเบี่ยงเบน		0.02

หมายเหตุ ชิลิกาที่นำมายากความบริสุทธิ์นั้นเป็นชิลิกาที่ให้ค่าร้อยละของชิลิกาที่ได้สูงสุด 3 ครั้ง(ดูตารางที่ 5)

ตารางที่ 7. แสดงองค์ประกอบของชิลิกาที่ได้จากการทดลอง

องค์ประกอบ	%
SiO_2	99.93
K_2O	0.006
CaO	<0.0125
MnO_2	<0.005
Fe_2O_3	0.0019
MgO	0.00085
Na_2O	0.00905
ZnO	0.001
CuO	<0.01
อื่นๆ	0.02

จากตารางที่ 6 และ 7 ชิลิกาที่ได้จากการเตรียมการแยกชิลิกาให้ออยู่ในรูปสารละลายโซเดียมชิลิกาตันนี้ จะทำให้ได้ชิลิกาที่มีความบริสุทธิ์สูงถึง 99.93% และโลหะออกไซด์ที่ป่นเป็นอนุญี่งในชิลิกานั้นลดลงอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณโลหะออกไซด์ที่ป่นเป็นอนุญี่งในขี้เด้าแกลบ และสูงกว่าความบริสุทธิ์ของชิลิกาที่ได้จากการล้างแกลบด้วยกรดแล้วจึงนำไปเผา วิธีดังกล่าวจะให้ค่าความบริสุทธิ์ของชิลิกาเพียง 99.8% อย่างไรก็ตามทั้ง วิธีการแยกชิลิกาจากขี้เด้าแกลบโดยผ่านทางสารละลายโซเดียมชิลิกา หรือการแยกชิลิกาโดยการเผาบนนั้น จะให้ชิลิกาที่มีความบริสุทธิ์สูงกว่าชิลิกาเจลจากทราย semen อั้งแสดงผลในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความบริสุทธิ์ของชิลิกาเกรดการค้าก่อนและหลังเตรียมเป็นชิลิกาเจล

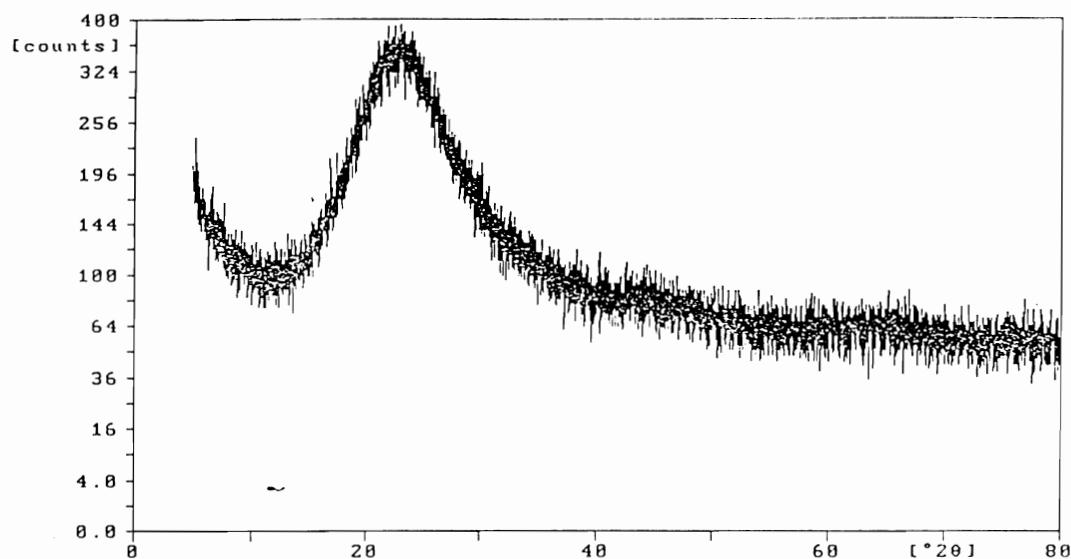
สารตัวอย่าง	ร้อยละของความบริสุทธิ์
SiO_2 (ก่อน)	96.49
SiO_2 (หลัง)	98.02

หมายเหตุ SiO_2 (ก่อน) = ชิลิกาอสัมฐานเกรดการค้า
 SiO_2 (หลัง) = ชิลิกาเจลที่เตรียมจากชิลิกาเกรดการค้า

จากตารางที่ 8 ชิลิกาเกรดการค้าที่นำมาทำการทดลองนั้นเป็นชิลิกาอสัมฐานที่มีความบริสุทธิ์ประมาณร้อยละ 96 นำมาเตรียมเป็นชิลิกาเจลด้วยวิธีการผ่านทางสารละลายโซเดียมชิลิกา ภายใต้สภาวะที่ดีที่สุดจากการทดลองข้างต้น ซึ่งผลที่ได้เป็นการยืนยันได้ว่าชิลิกาจากขี้เด้าแกลบเป็นชิลิกาที่สามารถถูกแยกจากสิ่งปนเปื้อนได้ง่ายกว่าชิลิกาจากทราย ซึ่งในที่นี้คือ ชิลิกาเกรดการค้านeing จากเมื่อเตรียมเป็นชิลิกาเจลด้วยวิธีการและสภาวะเดียวกับผลที่ได้คือ ชิลิกาเจลจากขี้เด้าแกลบให้ความบริสุทธิ์สูงกว่า

นอกจากนี้ วิธีการผลิตชิลิกาเจลในทางอุตสาหกรรมนิยมใช้วิธีการหลอมทรายกับโซดาและซากไฟใต้อุณหภูมิสูง ซึ่งเป็นวิธีการที่ค่อนข้างยุ่งยากเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการเตรียมชิลิกาเจลจากการทดลองนี้ ดังนั้นค่าความบริสุทธิ์ของชิลิกาที่เตรียมได้ และกระบวนการที่ไม่ขับข้อนั้นจึงเป็นข้อได้เปรียบของขี้เด้าแกลบอย่างเห็นได้ชัด

3.2 วิธีการ

รูปที่ 1. แสดง X-ray diffraction pattern ของชิลิกา

จากรูปที่ 1. จะเห็นว่า peak ของ X-ray diffraction pattern ที่ปรากฏมีลักษณะ board ไม่เป็น peak ที่ sharp แสดงว่าชิลิกาที่ได้เป็น Amorphous silica เมื่อนำมาชิลิกาเจลดูดความชื้นมาตรวจสอบด้วย XRD เพื่อเปรียบเทียบกับชิลิกาที่ได้จากการทดลองพบว่า ชิลิกาเจลดูดความชื้นให้ลักษณะของ XRD pattern เข่นเดียวกับ XRD pattern ของชิลิกาที่ได้จากการทดลอง

3.3 พื้นที่ผิวจำเพาะ

ตารางที่ 9. แสดงพื้นที่ผิวจำเพาะเฉลี่ยของชิลิกาที่ได้เปรียบเทียบกับชิลิกาเกรดห้องปฏิบัติการ (Laboratory grade)

สารตัวอย่าง	Average BET Surface
SiO ₂ (exp.)	661.21
SiO ₂ (Merck)	159.27
SiO ₂ (pyr.)	>500

หมายเหตุ

- SiO₂ (exp.) คือ ชิลิกาเจลที่ได้จากการทดลอง
- SiO₂ (Merck) คือ ชิลิกา TLC grade ของ Merck
- SiO₂ (pyr.) คือ ชิลิกาอสัณฐานจากงานวิจัยในอดีตตามวิธีการล้างด้วยกรดแล้วนำไปแยก

จากตารางที่ 9. จะเห็นว่าค่าพื้นที่ผิวจำเพาะเฉลี่ยของชิลิกาที่ได้จากการทดลองนั้นสูงกว่าของชิลิกาเจล TLC grade ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการและของชิลิกาอสัณฐานจากงานวิจัยในอดีต ดังนั้นชิลิกาที่ได้จากการทดลองจึงเหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวดูดซับ (Adsorbent) เนื่องจากพื้นที่ผิวมาก

3.4 ค่า Rf ด้วยวิธี TLC (Thin Layer chromatography)

ตารางที่ 10. แสดงค่า Rf ของ Tripalmitin ด้วยวิธี TLC

สารตัวอย่าง	Rf			เฉลี่ย
	1	2	3	
SiO ₂ (exp.)	0.79	0.78	0.76	0.77
SiO ₂ (Merck)	0.82	0.80	0.80	0.80

หมายเหตุ : mobile phase ที่ใช้คือ Chloroform

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่าค่า Rf ของ Tripalmitin เมื่อใช้ชิลิกาเป็น Stationary phase พบร่วมกับ SiO₂ ที่ได้จากการทดลองนี้ จึงสามารถนำไปใช้เป็น Stationary phase สำหรับ TLC ได้แต่อย่างไรก็ตามจากผลการทดลองจะเห็นได้ว่าค่า Rf เมื่อใช้ชิลิกาที่ได้จากการทดลองนั้นมีค่าต่ำกว่าค่า Rf เมื่อใช้ชิลิกา TLC grade ของ Merck ซึ่งเป็นการซึ่งให้เห็นถึงความสอดคล้องกับผลของค่าพื้นที่ผิวจำเพาะของชิลิกาที่ได้จากการทดลองมีค่ามากกว่าพื้นที่ผิวจำเพาะของชิลิกา TLC grade ของ Merck จึงดูดซับ Tripalmitin ได้ดีกว่าดังนั้นค่า Rf ที่ได้จึงต่ำกว่า

สรุป

การทดลองนี้เป็นการแยกชิลิกาจากขี้เถ้าแกลบ้นซึ่งมีคาร์บอนและโลหะออกไซด์ปนเปื้อนอยู่ด้วยวิธีการทำให้ชิลิกาซึ่งอยู่ในขี้เถ้าแกลบเปลี่ยนเป็นสารละลายน้ำเดี่ยม-ชิลิกेट แล้วจึงทำการละลายโดยเดี่ยมชิลิกेटให้อยู่ในสภาพกรดซึ่งจะมีผลทำให้สารละลายน้ำเดี่ยมชิลิกेटเปลี่ยนไปเป็นชิลิกาเจล จากการทดลองครั้นนี้พบว่า

1. สาขาวิชาที่ได้ก่อให้เกิดสำหรับการเตรียมชิลิกาจากขี้เถ้าแกลบด้วยวิธีข้างต้น คือ ใช้ขี้เถ้าแกลบบดละเอียด 25 กรัม รีฟลักช์กับ 10% สารละลายน้ำเดี่ยมไอกಡูออกไซด์ 200 มิลลิลิตรเป็นเวลา 3 ชั่วโมง จะได้ชิลิกาประมาณร้อยละ 80 ของขี้เถ้าแกลบ

2. คุณลักษณะของชิลิกาที่ได้พบว่า มีความบริสุทธิ์ 99.91 ± 2% มีโลหะออกไซด์ปนเปื้อนในปริมาณน้อยมาก ส่วนผลของ XRD ทำให้ทราบว่าชิลิกาที่ได้เป็นชิลิกาของสันฐาน โดยมีพื้นที่ผิวประมาณ 600 m²/g สามารถใช้เป็นชิลิกาเจล TLC grade ได้

3. ข้อได้เบริญของวิธีนี้เมื่อเบริญเทียบกับวิธีการล้างแกลบข้าวด้วยกรดแล้วนำไปเผาคือให้ผลิตภัณฑ์ ชิลิกาของสันฐานที่มีความบริสุทธิ์และพื้นที่ผิวสูงกว่า

งานวิจัยที่ควรทำการทดลองนี้ คือการขยายขนาดของการทดลองให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการนำวิธีการดังกล่าวไปใช้ขยายอุตสาหกรรม เพื่อเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมที่จำเป็นต้องใช้ชิลิกาที่มีความบริสุทธิ์สูง

เอกสารอ้างอิง

- Amick, J.A. 1982. Purification of Rice Hulls as a source of solar Grade silicon for solar cells. *J. Electrochem. Soc.* 129 : 864-866.
- Banerjee, H.D. and Sen S. 1982. Investigations on the Production of Silicon from Rice Husks by the Magnesium Method. *Mat. Sci. Eng.* 52 : 173-179.
- Bose, D.N., Govindacharyulu, P.A. and Banerjee, H.D. 1982. Large Grain Polycrystalline Silicon from Rice Husk. *Solar Energy Mat.* 7 : 319-321.
- Chakraverty, A., Mishra, P. and Banerjee, H.D. 1988. Investigation of combustion of raw and acid-leached rice husk for production of pure amorphous white silica. *J. Mat. Sci.* 23 : 21-24.
- Cook, D.J. 1987. A discussion of the paper "Reaction product of lime and silica from rice husk ash". by J.James and M. Subba Rao. *Cem. Con. Res.* 17 : 685-686.
- El Bouseily, A.M. and El Shamy, T.M. 1978. Wet preparation of "Water glass" from hull ash of gyptian rice. *Chem. Abs.no* 89 : 165573q. 89 : 117.
- Govindarao, V.M.H. 1980. Utilization of Rice Husk-A Preliminary Analysis. *J. Sci. Ind. Res.* 39 : 495-515.
- Gula, O.K. and Roy, J. 1988. Gas Chromatographic grade silica gel from paddy husk ash. *J. Chromatography.* 437 : 245-248.
- Ibrahim, D.M. 1981. Crystalline Growth of Rice Husk Ash Silica. *Thermochim. Acta.* 45 : 79-85.
- James, J. and Rao M.S. 1986. Reaction product of Lime and Silica from Rice Husk Ash. *Cem. Con. Res.* 16 : 67-73.
- Nakata, Y., Suzuki, M., Okutani, T. Kikuchi, M. and Akiyama, T. 1989. Preparation and Properties of SiO_2 from Rice Hulls, Nippon Ceramics Kyokai Gakujutsu-Rongunsh. 97 : 842 - 849.
- Rahman, I.A. and Riley, F.L. 1989. The control of Morphology in Silicon Nitride. *J. Eu. Ceram. Soc.* 5 : 11-22.
- Rawtani, A.V., Rao, M.S. and Gokhale, K.V.G.V. 1989. Synthesis of ZSM-5 zeolite Using Silica From Rice Husk Ash. *Ind. Eng. Chem. Res.* 28 : 1411-1414.
- อุไรวรรณ สีลาอดิศร. 2535. "การเตรียมและศึกษาคุณลักษณะของชิลิกาคุณภาพสูงจากแกลบ", วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์ - มหาวิทยาลัย.